

31807 - کارهایی که باعث خارج شدن فرد از اسلام می شود

سوال

چه کارهایی است که اگر مسلمان مرتکب آن شود از دین خارج می گردد؟

پاسخ مفصل

شیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز - رحمه الله - می گوید:

«ای مسلمان، بدان که الله سبحانه بر همه ی بندگان واجب نموده که اسلام بیاورند و به آن تمسک جویند و از مخالفت این دین برحذر داشته و پیامبرش محمد - صلی الله علیه وسلم - را برای دعوت به این امر فرستاده است، و او - عزوجل - بیان داشته که هر کس از وی پیروی نماید هدایت یافته و هر که سرپیچی نماید گمراه گشته، و در آیاتی بسیار نسبت به اسباب ارتداد و دیگر انواع شرک و کفر هشدار داده است. علما - که رحمت الله بر آنان باد - در باب حکم مرتد آورده اند که مسلمان ممکن است با انواع بسیاری از نواقض دچار ارتداد شود و جان و مالش حلال شده از اسلام خارج شود. از جمله خطرناک ترین و بیشترین عواملی که رخ می دهد، ده ناقض و باطل کننده است که شیخ محمد بن عبدالوهاب و دیگر علما - رحمهم الله - بیان کرده اند و ما این عوامل را به طور مختصر ذکر می کنیم تا از آن برحذر بوده و دیگران را نیز در مورد آن هشدار دهی، امید که از آن در سلامت و عافیت باشند، همراه با توضیحاتی اندک که پس از هر یک خواهیم آورد:

نخست:

شرک در عبادت الله تعالی. الله متعال می فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [نساء: ۱۱۶]

(الله این را که به او شرک آورده شود نمی آمرزد و پایین تر از آن را بر هر که بخواهد می بخشد)

و می فرماید:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [مائده: ۷۲]

(هر کس به الله شرک آورد قطعاً الله بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش آتش است و برای ستمکاران یاورانی نیست).

از جمله ی آن به دعا خواندن مردگان و یاری جویی از آنان و نذر و قربانی برای آن هاست، مانند کسانی که برای جن ها و قبور ذبح می کنند.

دوم:

کسی که میان خود و الله واسطه‌هایی قرار دهد و از آنان شفاعت بخواهد و بر آنان توکل نماید به اجماع کافر شده است.

سوم:

کسی که مشرکان را کافر نداند، یا در کفرشان شک کند، یا مذهب آنان را صحیح بداند کافر شده است.

چهارم:

هر کس گمان کند راه و روش کسی جز پیامبر - صلی الله علیه وسلم - از روش ایشان کامل‌تر است، یا حکم دیگران بهتر از حکم و داوری اوست، مانند آنانی که حکم طواغیت را بر حکم پیامبر ترجیح دهند که در این صورت کافر هستند.

پنجم:

هر که چیزی از آنچه پیامبر - صلی الله علیه وسلم - آورده را بد بدارد کافر شده، حتی اگر به آن عمل نماید، زیرا الله متعال می‌فرماید:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: ۹]

(این بدان سبب است که آنان آنچه را الله نازل نموده خوش نداشتند و [خداوند نیز] کارهایشان را باطل کرد).

ششم:

هر که چیزی از دین پیامبر - صلی الله علیه وسلم - یا پاداش‌ها و مجازات‌های آن را به تمسخر گیرد کافر شده، زیرا خداوند متعال می‌فرماید:

﴿قُلْ أِبَالَهُ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ (۶۵) لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ [توبه: ۶۵ - ۶۶]

(بگو آیا الله و آیات او و پیامبرش را به استهزا می‌گرفتید؟ (۶۵) عذر نیاورید شما بعد از ایمانتان کافر شدید).

هفتم:

جادوگری و از جمله‌ی آن جادوی صرف و عطف (ایجاد تنفر و محبت). کسی که مرتکب جادو شود یه به آن راضی باشد کفر ورزیده، به دلیل سخن الله متعال که می‌فرماید:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ [بقره: ۱۰۲]

(آن دو هیچکس را آموزش [سحر] نمی‌دادند مگر آنکه [قبلا به او] می‌گفتند: ما [وسیله‌ی] آزمایشی هستیم، پس زنهار کافر نشو).

هشتم:

یاری مشارکان و همکاری با آنان علیه مسلمانان. به دلیل سخن خداوند که می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مَنَّكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ [مائده: ۵۱]

(و هر کس از شما آن‌ها را به دوستی گیرد از آنان خواهد بود).

نهم:

کسی که معتقد باشد برخی از مردم اجازه دارند از شریعت محمد - صلی الله علیه وسلم - خارج شوند، چنانکه خضر از شریعت موسی - علیه السلام - خارج بود، چنین کسی کافر است؛ الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵]

(و هر که جز اسلام دینی [دیگر] جوید هرگز از وی پذیرفته نخواهد شد و او در آخرت از زیانکاران است).

دهم:

رویگردانی از دین خداوند، به طوری که نه آن را فرا گیرد و نه به آن عمل کند؛ به دلیل این سخن پروردگار متعال که می‌فرماید:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ [سجده: ۲۲]

(و کیست ستمگرتر از آن کس که به آیات پروردگارش پند داده شود، آنکه روی بگرداند؛ قطعاً ما از مجرمان انتقام گیرنده‌ایم).

در همه‌ی این نواقض، میان کسی که از روی شوخی یا جدی یا ترس مرتکبش شود تفاوتی نیست مگر کسی که به اجبار انجامش دهد، و همه‌ی این موارد از خطرناکترین و شایع‌ترین نواقض هستند. بنابراین شایسته‌ی مسلمان است که از این امور برحذر بوده و از آن بر خود هراس داشته باشد. از موجبات خشم پروردگار و عذاب دردناک او به وی پناه می‌بریم و درود و سلام الله بر بهترین آفریدگان او محمد، و بر آل و اصحاب وی باد. پایان سخن شیخ بن باز رحمه الله.

همچنین در مورد چهارم این نیز افزوده می‌شود: کسی که معتقد باشد قوانینی که مردم گذاشته‌اند بهتر از شریعت اسلام یا برابر با آن است یا داوری جستن از آن جایز است؛ حتی اگر معتقد باشد که حکم بر اساس شریعت بهتر است. یا معتقد باشد که نظام اسلامی برای قرن بیستم سازگار نیست و یا سبب عقب ماندگی مسلمانان است یا صرفاً به رابطه‌ی میان بنده و پروردگار مربوط است بدون آنکه وارد دیگر امور زندگی شود.

همینطور کسی که معتقد است اجرای احکام پروردگار مربوط به قطع دست دزد و رجم زناکار متاهل مناسب دوران کنونی نیست.

و همچنین هر کس معتقد باشد حکم به غیر شریعت در معاملات یا حدود و احکام جنایی و دیگر موارد جایز است، حتی اگر معتقد به برتری آن بر شریعت نباشد، زیرا در این صورت آنچه را الله متعال حرام گردانده به اجماع مباح دانسته است و هر که یک حرام واضح را که ضرورتاً از دین فهمیده می‌شود حلال بداند مانند زنا و خمر و ربا و حکم بر اساس غیر شریعت خداوند، به اجماع مسلمانان کافر است.

از الله متعال خواهانیم همه‌ی ما را به سوی آنچه خشنودی اوست توفیق دهد و ما و همه‌ی مسلمانان را به راه راست خود هدایت نماید. او شنوا و نزدیک است و درود و سلام بر پیامبر ما محمد و بر آل و اصحاب وی باد.